

10 spørgsmål om multiforsynere

I forrige nummer af FJERNVARMEN handlede lederen og multiforsynere. Dansk Fjernvarmes formand, Uffe Bro, svarer i dette nummer på 10 spørgsmål om emnet.

MULTIFORSYNING

Af Birger Lauersen, Dansk Fjernvarme

I oktober måned omhandlede FJERNVARMENS leder spørgsmålet om kontrollen med kommercielle energiselskaber, med både kommercielle aktiviteter (så som elhandel) og ikke-kommercielle aktiviteter (som netdrift, fjernvarmesalg m.v.). Lederen gav anledning til spørgsmål og debat, og FJERNVARMEN har benyttet lejligheden til at bede Dansk Fjernvarmes formand, Uffe Bro, uddybe synspunkterne, ved at stille ham 10 spørgsmål.

1. Har du nogen eksempler på, at selskaber med mange forsyningsarter har misbrugt varmemeforbrugerne?

Jeg véd fra personlige drøftelser med folk i branchen, at der i enkelte multiforsyningsselskaber sker opkrævning af mere, end hvad der er nødvendigt til dækning af de nødvendige omkostninger. Og at det bl.a. sker ved, at man betaler mere for opgaver outsourcet til andre selskaber i samme koncern, end hvad man behøver. Og det på trods af, at varmemeforsyningsloven indeholder klare bestemmelser, der gør det ulovligt at opkræve mere for varmen end de nødvendige omkostninger ved varmemproduktion, administration m.v.

2. Burde varmemeforsyningslovens bestemmelser om nødvendige omkostninger ikke være regulering nok?

Det afgørende for mig er, at varmemeforbrugerne kun betaler for de nødvendige omkostninger. Så ved jeg godt, at det kan diskuteres, hvad der udgør "nødvendige omkostninger". Der kan laves meget kortsigtede betragtninger, hvor der fokuseres

på lavest mulige udgifter og den dermed lavest mulige pris i dag, eller der kan anlægges langsigtede betragtninger, med vægt på kvalitet og forsyningsikkerhed, som måske ikke giver den laveste pris i dag, men den laveste målt over en årrække. Begge strategier er legitime, anvendes i stort omfang i dag og kan kun sammenlignes over meget lange tidsrum. Denne prioritering bør være varmemefærkets.

Det afgørende er imidlertid, at varmemeforbrugerne opnår alle fordelene ved de prioriteringer, som værket laver. Altså, at det ikke er sådan, at forbrugerne betaler, og nogle andre får fordelene. Det kan bestemt diskuteres, om vi har tilstrækkelig regulering på dette område, men jeg er ude

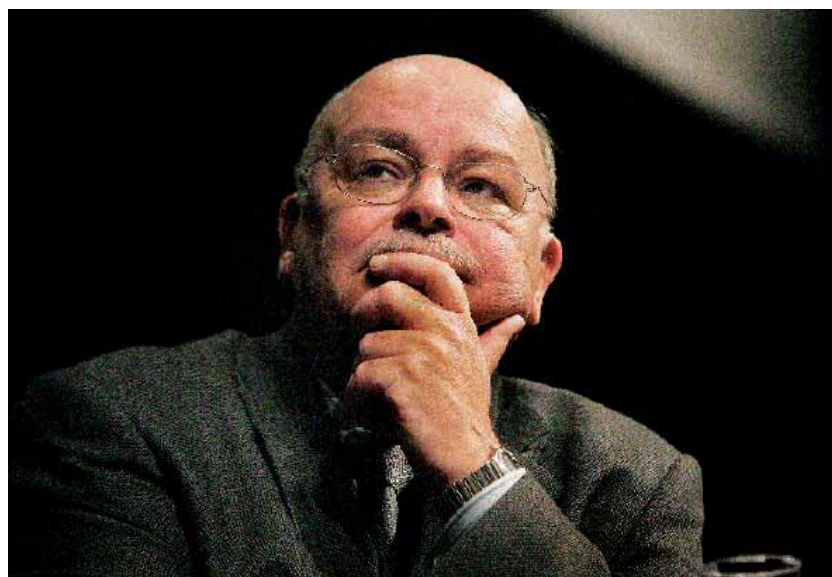
af stand til i dag at give et bud på hvorledes man kunne regulere dette.

3. Er der ikke kontrol nok med forsyningselskabernes indtægter? Man skal jo anmelde priser m.v.

Det er ikke mit indtryk, at anmeldelsen af priser til Energitilsynet i sig selv udløser nogen særlig kontrol eller tilsyn.

4. Hvorledes kan man forbedre kontrollen?

Jeg ønsker ikke, at andre – f.eks. staten – går ind og overtager driftsansvaret for varmemeforsyningerne. Ellers tak! Men på den anden side finder jeg, at der skal udvikles nye instrumenter til at øge gennemsækeligheden og dokumentere fjernvarmens effektivitet. Det

Forrige måneds leder gav anledning til spørgsmål og debat om multiforsynere. Dansk Fjernvarmes formand, Uffe Bro, svarer i dette nummer på 10 spørgsmål om emnet. Foto: Michael Altschul/Visuel-Medie.

er her, benchmarking kommer ind. Når varmforsyningerne efterhånden kommer med, og der samlet nogle års data ind, så kan vi begynde at se på, hvorledes forskellige prioriteringer påvirker omkostningerne. Og så vil det jo også vise sig, om der er forskelle i de omkostningsposter, hvis størrelse ikke umiddelbart kan siges at være udtryk for valg mellem forskellige strategier.

5. Er det ikke i orden at være en multiforsyner?

Jo, bestemt. Men når man er en virksomhed med både kommercielle og ikke-kommercielle aktiviteter, så må man indstille sig på at kunne dokumentere, at man ikke anvender midler fra det ene område på det andet. Det må være sådan, også jævnfør lovens bestemmelser om "det nødvendige", at en forholdsmæssig andel af gevinsten ved at være multiforsyner også kommer de ikke-kommercielle aktiviteter til gode. Altså, at også varmforsynerne får fordele ved, at multiforsynerne måske har nogle samdriftsfordele.

6. Er opdelingen i flere forretningsområder ikke naturlig, når man tager reguleringen af de forskellige forsyningsområder og reglerne om sideordnet virksomhed i betragtning?

Jeg anerkender, at der eksisterer regler, der tvinger til opdeling i selvstændige virksomheder. Vi har i Dansk Fjernvarme selv i en vis udstrækning arbejdet for at få sådanne regler, idet vi ønskede at skabe mulighed for at føre kontrol med, hvilke pengestrømme der er mellem kommercielle og ikke-kommercielle aktiviteter. Det er ikke anderledes end det, vi har krævet for hhv. el- og gassektorerne. Men jeg tror, at det er vigtigt, at multiforsynerne er åbne omkring transaktionerne mellem de selskaber, der indgår i helheden, således at enhver kan se, hvorledes pengestrømmene er, og på hvilke vilkår de enkelte selskaber i en multiforsyning gør forretninger med hinanden. Det vil give den bedste sikkerhed for forbrugerne.

7. Vil kommercielle energiselskaber

ikke være mere effektive end de forbrugerejede, og er det så ikke i orden, at de beholder en del af gevinsten til sig selv?

Jeg tror ikke på den påstand, at en bestemt organisationsform partout altid er bedre end andre. Man er effektiv dér, hvor viljen til at være effektiv er til stede. Også kommercielle virksomheder går konkurs eller har sparerunder. Det gjorde de jo ikke, hvis de var effektive! Og jeg synes ikke, at kravet om, at effektiviseringsfordele skal komme den monopolbundne forbruger til gode, skal være lempeligere i kommercielle aktieselskaber end i forbrugerejede andelsselskaber.

8. Er en kommercialisering af energisektorerne - herunder fjernvarmen - ikke en uafvendelig udvikling?

Det er tidens trend, det ser det ud til. Men det er ikke nødvendigvis det samme som at det er rigtigt eller fornuftigt. Når vi først har set nogle kommercielle energiselskaber komme galt af sted med investeringer i nye forretningsområder, så tror jeg, at forbrugerne vil blive trætte af at være bundet til at betale for dette uden at have indflydelse. Og så vil jeg blot håbe, at det vil være muligt at vende tilbage til det nære, hvor forbrugeren selv har indflydelse. Desværre risikerer vi, at man undervejs i processen har tabt en del af værdierne. I øjeblikket har flere fået øje på værdierne i bl.a. varmforsyningerne, og ønsker på en eller anden måde at gøre de værdier, som varmforsynerne har skabt, til sine. Jeg må sige, at jeg stadig er af den opfattelse, at de forbrugerskabte værdier fortsat skal tilhøre forbrugerne. De må ikke bruges til formål, som er varmforsyningen uvedkommende.

9. Er det ikke naivt at forestille sig, at den ene procent af varmforsynerne, der møder op på generalforsamlingen, kan føre et passende tilsyn med omkostningerne i et forbrugerejet selskab?

Tværtimod. For det er med sikkerhed ofte dem, der ynder at dissekere fjernvarmeværkets forhold og regnskab, og stille spørgsmål om hvad som helst. Og selvom de forekommer kværlantiske en gang imellem, så er

der nu engang deres opgave i denne sammenhæng at holde formænd og bestyrelser i fjernvarmeværkerne på plads. Så de meget velkomne.

10. Vil det ikke være enklere at tildele alle fjernvarmeselskaber en maksimalpris, de kan tage for varmen, og så reducere denne pris med en effektiviseringsfaktor på nogle få procent hvert år?

Så er vi da først helt sikre på, at det går galt! Hvis vi fokuserer alene på varmeprisen og ikke på omkostningerne, så vil alle priser søge op mod den højeste fællesnævner, uden hensyn til de bagved liggende omkostninger. Og se, hvorledes det er gået på elområdet, hvor man indberetter millioner af tal, og så får et diktat tilbage. Egenindsatsen går så alene på at optimere sine tal, så man passer bedst til kontrolsystemet. I fjernvarmesektoren skal vi satse på, at fjernvarmesektoren skal vi satse på, at fjernvarmefolkenes egen indsats bruges på at effektivisere deres egen forsyning. Og gevinsten skal så komme alle fjernvarmeforsynerne til gode.

bl@danskjernvarme.dk